

[Pürschel.]

demokratiske Ordfører sagde. Og saa kunde man have sagt til Amerikaneren: Er det nu ikke rigtigere at sige til den danske Rigsdag, at De er blevet betænkelig ved det dér — ganske simpelt og uden at tale om Sprogvanskeligheder, hvad vi finder er lidet værdigt; selv om det er sandt, kan det godt være lidet værdigt. Det er navnlig den Grundbetragtning, jeg anlægger, at det er upassende at indlade sig paa saa stort et Foretagende uden at have sikret sig, at man virkelig forstaar, hvad man indlader sig paa. Lad os sige det ligeud, som det er, og som vi finder det mest passende at sige det.

Med Hensyn til Statens Initiativ her i Sagen skal jeg sige, at jeg udtalte slet ikke nogen Bebrejdelse over for den højtærede Minister og den i Øjeblikket siddende Regering. Jeg har kun sagt, at man kunde tænke sig, at det var naturligt for en socialistisk Regering i Danmark at gøre, hvad en nationalsocialistisk Regering gør i Tyskland. Men det har altsaa Begivenhederne vist, at det var det ikke. Jeg vil dér gerne gøre opmærksom paa, at Tidspunktet er jo aldeles ikke foregrebet derved, at der er givet en Lov, som handler om, hvorledes man skal bære sig ad, hvis det er en Privatmand, der skal gøre det, men der staaer ikke i Loven noget som helst Forbud mod, at Staten selv gjorde det. Det er aldeles ikke udelukket. Derfor var der slet ikke Grund til at rejse noget Spørgsmaal dengang. Det var meget naturligt, at man, naar der skulde meddeles Koncession, gav visse Bestemmelser om, hvorledes det skulde gaa for sig; hvorledes det skulde gøres, naar Staten selv gjorde det, kunde man maaske ogsaa deraf lære noget om. Derfor var det netop praktisk, at Loven blev, som den blev.

Til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, som talte om, hvad der ligger i Ejendomsretten, skal jeg blot sige, at Diskussionen derom havde vi ved Lovens Vedtagelse i sin Tid. Der er ingen Grund til at gaa nærmere ind paa den, thi Ejendomsrettens Virkninger i dette Forhold er fastslaaet i den oprindelige Lov. Derfor er der ingen Grund til at tage en Diskussion op om dette Spørgsmaal paa dette Tidspunkt. (Vilhelm Rasmussen: Det var Dem, der begyndte paa det). Nej, det gjorde jeg slet ikke.

Hans Hansen (Rorby): Til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen maa jeg gøre den Bemærkning, naar det ærede Medlem udtalte, at han syntes, det var fantastisk, at jeg kunde tro, at et Monopolselskab

ikke skulde være interesseret i at benytte Værdierne, hvis de fandtes, at noget saadant er hørt før. Som det ærede Medlem indrømmede, har man hørt meget om den Slags Ting. Det er sket i mangfoldige Tilfælde; i Kampen om Olien var det det, det drejede sig om oprindeligt: at holde tilbage.

Saa spørger det ærede Medlem, hvorfor Ejeren skal have Fortrinsret. Jeg vil gerne ganske kort svare, at det skal han have efter min Opfattelse, fordi det er den eneste Mulighed, der holdes aaben for Konkurrence, ikke fordi han er Ejer af Jorden, for det er fastsat i Lovens § 4, at Staten fastsætter Reglerne for Bevillingen, og at Værdier, der findes, tilhører Staten.

Den højtærede Statsminister siger, at det er ganske urigtigt, at der er et Monopol, og paa mit Spørgsmaal om, hvorvidt der var gjort Forsøg, svarede den højtærede Statsminister, at det var der ikke, og der var altsaa ingen særlig Begrundelse for den Frygt, der er udtalt i Bemærkningerne om, at andre ikke vilde efterforske. Jeg maa sige, at Statsministerens Svar forbavser mig noget. Jeg er vidende om, at der har været rettet Henvendelse til Statsministeren fra en Mand, som har opholdt sig i Argentina og arbejdet i Oliefelter. Han har henvendt sig til Statsministeren først for at spørge, om der var Mulighed for at faa Lov til at efterforske, og i et Svar fra Statsministeriet af 28. November 1935 hedder det, at Statsministeriet ikke raader over Midler til at foretage en Efterforskning. Ved en fornyet Henvendelse fra samme Mand, hvori han tilbyder at skaffe Kapital, svarede Statsministeren i en Skrivelse af 5. December 1935 — med Formandens Tilladelse vil jeg gerne have Lov til at citere —:

„I Anledning af Deres Skrivelse af 29. f. M. skal man i Forbindelse med Skrivelse herfra af 28. s. M. oplyse, at der er meddelt F. F. Ravlin, Miami, Florida, her repræsenteret ved Ingeniør K. Østman, Harte pr. Kolding, Tilladelse til Efterforskning af Raastoffer i Kongeriget Danmarks Undergrund, bortset fra Færøerne og Grønland, saaledes at der foreløbig ikke af andre kan foretages saadan Efterforskning.“

Det vil altsaa sige, at der har været rettet Henvendelse, at der har været tilbudt at stille Kapital til Raadighed, men jeg synes, det fremgaar af Skrivelsen, at den højtærede Statsminister har svaret uden Hensyn til den Fortrinsret, der eksisterer gennem Loven, og i Virkeligheden mener jeg, at denne Skrivelse afsendt fra Stats-